

نقش استراتژیک مدیران منابع انسانی در شادکامی کارکنان با محوریت دین

مورد مطالعه دانشگاه اصفهان

مهدی نصر اصفهانی^۱، مجید زنجانی^۲، سیدیحیی حسینی^۳

۱- دانشجویان دکتری مدیریت منابع انسانی و رفتار سازمانی دانشگاه اصفهان.

۳- کارشناس ارشد روانشناسی صنعتی و سازمانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان (اصفهان).

چکیده

نقش دانشگاه در ارتقاء فرهنگ دینی، الگویی است که در آن علم و دانش بایستی متناسب با اهتمام دین به علم، رشد و بالندگی خود را داشته باشد و به عبارت دیگر از جامعه انتظار می‌رود که به توسعه‌ی همه جانبه (و نه یک جانبه) بیاورد و از جمله بستر لازم برای توسعه‌ی علمی را فراهم آورد و با عطف توجه به سرشت و ساختمان انسان، مفهومی فراتر از افق‌های پیش پا افتاده‌ی مادی از انسان و جامعه انسانی ارائه دهد. دانشگاه همواره تلاش می‌کند که در میان اعضای خود و پژوهشگران روحیه‌ی التزام اجتماعی را دمیده و علم منهای تعهد را به نفع علم متعهد و مسئولیت پذیر طرد کند. این پژوهش در نظر دارد به بعد دین به عنوان شاخصی بسیار اثرگذار در زندگی افراد بنگرد و در پی پاسخ به این سوال اساسی است که آیا محوریت دین بر میزان شادکامی تأثیر دارد یا نه؟ برای پاسخ به سوال نمونه‌ای شامل ۱۲۰ نفر از کارکنان دانشگاه اصفهان به صورت تصادفی انتخاب شد. ابزار مورد استفاده پرسشنامه‌های شادکامی و محوریت دین بود، که هر دو این ابزار دارای روایی و پایایی مناسبی بودند. با استفاده از تحلیل مسیر نشان داده شد که میان محوریت دین برونی - شخصی و شادکامی ارتباط معناداری وجود ندارد. اما ارتباط معنادار و مثبتی میان محوریت دین درونی و برونی - اجتماعی با شادکامی وجود دارد. شادکامی یکی از عواملی است که بر کارآیی و اثر بخشی، که از مهمترین اهداف یک سازمان محسوب می‌شود تأثیر می‌گذارد، پس باید در جهت تقویت آن گام برداشت.

کلید واژه ها: شادکامی، محوریت دین، خوش بینی، دانشگاه اصفهان.